

EMLÉKLAP

BARKÓCZY ISTVÁN SPORTTÁRSUNKNAK,

ki legfrissebbik igazoltunk közelítőn 50 éves fennállásunk léte óta,
s véle került kedvezően csapatunkban és brandünkben 70 alá a korfa kvóta.

Focipályán, a PTE nagycsarnokban, „Nagy Lajos”-ban Géza, Zoli aktív társa már régóta,
ha épp nincs kiküldetésben, hogy baromfi-feldolgozót telepítsen Tiszántúltra.

Kosárlabdánk látván - a szomszédból megcsodálván - röplabdáról váltott hozzánk át kosárra,
fősportját tán fel nem adná: szomszéd pálya röplabdára elegendő, valószínű kosárthegyon odaállna.
Röplabdában volt gyakorló versenybíró, azt mondhatnánk hivatásból minden szabályt betartana,
így általa is olvasott lett kosárlabda szabálykönyvnek aktuális csatáinkhoz kapcsolódó összes tana,
tapasztaltuk a vitákban, ha teheti, igazáért makacsul is a végsőkig kitartana,
különösen szabálykönyvben leírtakra, játék közben és hevében hivatkozva.

Kezdetekben retorziósra vett nyakas testvérharcban satuszerű, harapófogóba hajló emberfogás motiválta,
bár a sáncolás, alkarérintő fogadás röpinél sem ellenfelet, csak a labdát fogó, s ütő védőmunka sajátja,
ami nála szabályzatban „távolsági tényezőkre és a henger alapelve” hivatkozó védhelyzetre lett felváltva.
Eme helyes tette titka: szemtől szemben ellenféllel, mindkét láb a talajon lenn, karnyújtás csak függőleges,
labdás támadófél fele védőmozgás ha szabályos, nem előre, csak oldalra, s hátrafele lehetséges;
ellenfele sebessége megszabja a min. 1, max. 2 normál lépés távolságát, ha az éppen labdamentes.

Támadóként a távoli, közvetlen a gyűrűt célzó dobásokat hatékonyan, egyre jobban produkálja, dicsérendő:
tartósan küzd, pályát látja, akkor is jó passza, s dobószázaléka, ha fáj válla, vagy a karja;
röplabdás múlt sem múlt nála, ha labda jön, mindegy kitől, ugrik rája, fut utána, meg nem állja.

De ha labdát megszerezte, már megállna, sosem futna, nemhogy törne a palánkra, be alája,
mintha netán haragudna azokra, kik ütnek-vágnak ott alatta, nem közelít hálót látva, tán megrázza?

Mi az, mi ezt magyarázza? Ez pedig a röplabdának berögződött, megkövesült („maradni kő”) hozománya,
hálónak az ütőt gátló, a küzdőket távol tartó, megállásra, felugrásra, leütésre kényszerítő behatása.

Az ugyanis köztudott, hogy kosárpályán kosárháló, csak a gyűrűről lelógó, szimbolikus, szinte logó,
mindig pontszerzésről szóló, csupán csak a labdát fogó, hova labda belé jutva jól láthatóan aláhulló.

Ám összevetve kosárhálót röplabdának hálójával, véletlen sem akadály és határoló, ellenfelet elválasztó.
ISTVÁNra gáz, gát a háló, s bár nagy ingázó, ám kosárban ő sportágát nem felejtő, tősgyökeres röplabdázó,
ki hálót látva - mint volt feladó, vagy libero, akár center, kettes ütő, négyesütő - jelzett okból megérthető,
háló alá mégsem futna, inkább megáll labdát fogva, és távolból támadóként háló fölé kosárérintéssel lövő,
bár lehet tán még idővel betörőként a hálóba húzó, ejtő, vagy pörgető, éppenséggel pöciző, ki tyúkot ütő.

ISTVÁN sportban és brandünkben mint Diego Maradóna, olyan küzdő, s futása is felgyorsuló,
ki kitartásban fél századnyi csapatunkhoz csatlakozó, de egója jó, hisz maradónak mutatkozó.

Fogyatkozó közösségünk ütőképes létszámának eldöntője, hisz mérleg nyelve: lesz-e hétfőn küldetése?

Kire mindig számíthatunk, s legkésőbb felfedezettként e sorokkal köszöntünk a betöltött **60.** esztendődre:

KOSÁRKÖRÜNK COVID ÁLTAL KORLÁTOZOTT KÖZÖSSÉGE.